

De Postrijder verschijnt s' dinsdags, s' donderdags en zaterdag.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.
Alle inzending van brieven, aankondigen, enz., moet gefrankeerd zijn.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel, 15 centimen.
De rekamen, per drukregel 25 centimen.

TONGEREN, DEN 7 MAART.

Fruisen en Nederland.

De parizer *Presse* bevestigt het aangekondigde bericht door den *Avenir national*, dat het Nederlandsche Ministerie in geheim comiteit aan de leden der Tweede Kamer mededeeling heeft gedaan eener nota der Pruisische Regeering, welke verklaard heeft er niet in te kunnen toestemmen, dat Limburg; buiten het Noordditsche Bondgenootschap zou blijven, tenzij Holland aan den Koning van Pruisen afstand doe van geheel de Limburgsche streek gronds op den rechter Maasoever gelegen, en begripende de vestingsteden Maastricht, Roermond en Venlo.

Bijaldien Holland niet toe zou stemmen in die opoffering van grondgebied, zal Limburg in den Noordditschen Bond moeten treden en een krijgs- en marine-contingent ter beschikking des Konings van Pruisen stellen.

Ziehier nu de bijzonderheden, door den *Avenir national* bekend gemaakt:

« De heer Van Zuylen, minister der buitenlandsche zaken, heeft aan de Afgevaardigden der natie kenbaar gemaakt dat het Pruisische kabinet eene rectificatie van grenzen aanvraagt, maar bij heeft tevens doen verstaan dat 't Nederlandsche Staatsbestuur de onschikbaarheid van zijn grondgebied zal weten te verdedigen, en hij, in geval van noodzakelijkheid, de medewerking der Nationale Vertegenwoordiging zal aanvragen. »

« Deze woorden zijn geestdriftig toegejuicht geworden. »

« Volgens het geloofwaardigste verbaal over het verhandelde in dat geheim comiteit, heeft de Minister zich niet zeer duidelijk uitgedrukt over de eischen van Pruisen; doch naar 't schijnt is er sprake van eene schadeloosstelling welke men te Berlijn eischt voor den afstand der rechten van Duitschland op het hertogdom Limburg, welk van den overleden duitischen Bond afhankelijk was. »

« Mag men geloof slaan aan zekere veropenbaringen der Bismarcksche dagbladders, dan zou die eisch van Pruisen slechts het voorspel zijn van zekere meer uitgebreide eischen, en die tot niets min zouden strekken, dan het leger en de vloot van Nederland ter beschikking te stellen van 't Noordditsche Bondgenootschap. »

« Het is niet van beden, dat het Nederlandsche Staatsbestuur die gestedheid van Pruisen kent, en waarschijnlijk heeft het, om deze reden, buitengewone gelden aangevraagd voor de versterking zijner bewapeningen. »

Ter zitting van de Tweede Kamer der Staten-generaal, in Nederland, is het vraagstuk der eischen van Pruisen ter sprake gekomen door eene interpellatie aan het Staatsbestuur.

De heer minister der buitenlandsche zaken heeft verklaard dat het gerucht onwaar is, volgens 't welk Pruisen de ontwapening der vestingen Maastricht en Venlo geëischt zou hebben; hiervan is nooit kwestie geweest.

Hoe zeer die geruchten logenstraffende, heeft de heer minister echter erbij gevoegd, dat er voorzorgsmaatregelen genomen moeten worden tegen alle ongehoorde gebeurtenissen, en men geene opofferingen moet sparen ter handhaving van 's Lands onafhankelijkheid.

Op de vraag om nadere ophelderingen, heeft de heer minister stellig verzekerd, dat niet ééne Mogendheid Nederland bedreigd heeft.

Holland bewapent zich. De oorlogschepen worden in gereedheid gebracht, al de forten der lijn van Utrecht worden bewapent en versterkt, eindelijk het *Dagblad van 's Gravenhage* vermeldt eene nieuwe intekening van 3,000 gulden ten profijte van het comiteit der nationale verdediging.

Runderpest.

Het getal der gevallen van runderpest, in Holland vastgesteld van 3 tot 9 februarij, is op nieuw vermindert: van 2617, cijfer der vorige week, is het gevallen tot 2048, verdeeld als volgt:

Zuid-Holland . . .	1213
Utrecht	512
Noord-Holland . . .	248
Gelderland	75

Er zijn geene gevallen meer ontstaan in Noord-Brabant; de ziekte is echter met geweld herbegonnen in de gemeente Ablesseward (Zuid-Holland), waar zij sedert eenigen tijd opgehouden had zich te vertoonen. Van eene andere zijde is de pest ontstaan te Weert, in de nabijheid der grenzen van belgisch Limburg.

Te Hasselt heeft men geene nieuwe gevallen meer vastgesteld. De werken van ontsmetting

der geteisterde stallen loopen ten einde, en men koestert de gegronde hoop dat het overige van het vee van de stad en van het voorgeborchte, namelijk nog 1900 koppen, zullen ontsnappen aan de verschrikkelijke plaag. Te Retinne, zooals wij hebben gemeld, is de ziekte wedergekeerd in een aantal stallen, in de nabijheid van die welke vooreerst getroffen waren, geweest geworden door het afmaken van al het vee des gehuchts Surfossé, middenpunt der besmetting. Het totaal der aldaar opgefosterde dieren belooft tot 67, waarvan nauwelijks 4 bevonden zijn geweest als aangedaan van de runderpest. Daarenboven zijn er nog 8 schapen en 1 geit geslacht.

De stier die de runderpest te Zele heeft ingevoerd, was ter markt van Brussel te koop gesteld geworden door eenen koopman van Brugge, die zegde het dier te hebben gekocht te Zvevezela. Hij vernachtte te St-Jans-Molenbeek in eenen stal alwaar ossen stonden die uit eene stokerij van Hasselt kwamen. M. De Wilde, beestenkoopman te Zele, kocht den stier en verkocht dien voort aan M. Leenaerts, uit dezelfde gemeente. Men begrijpt moeijelijk, in de tegenwoordige omstandigheden, hoe de landbouwers de onvoorzichtigheid hebben kunnen pligen van hunne koeijen te leveren aan eenen voortteeler wiens herkomst hen onbekend was.

Op den aandrang van de provinciale landbouw-kommissie en van den heer Gouverneur van Brabant zijn de schikkingen des koninklijken besluis van 8 februarij 1867, gebiedende de optelling van het vee, moeten toegepast worden aan al de gemeente der provincie; deze maatregel zal tot gevolg hebben op eene volstrekte wijze den onwettelijken handel in hoorvee te doen staken. De voortreffelijke maatregel door den heer Minister der binnenlandsche zaken geuomen, zal door alle weldenkenden worden toegejuicht.

Hof van assisen van Limburg.

De sessie van het Hof van assisen der provincie Limburg voor het eerste kwartaal 1867, is verleden maandag in Tongeren geopend geworden onder voorzitterschap van M. Ruys de Beerenbroeck.

De genaamde Gerardus-Hubertus Coenen, Briefvdrager te St-Truiden, verscheen voor het Hof onder betichting van den 12 oktober 1866, te St-Truiden, eene moordpooging begaan te hebben op den persoon van M. Beckmans, percepteur der briefvoerpost. Door den jurij plichtig verklaard, is hij tot levensdurende dwangarbeid en tontoonstelling aan de kaak veroordeeld.

Na de uitspraak van dit vonnis is de sessie van het Hof van assisen gesloten verklaard.

Verschrikkelijke ramp.

Men schrijft uit Acredington aan den *Times*, onder dagteekening van verleden vrijdag avond:

« Onze stad is door eene verschrikkelijke ramp in verslagenheid gedompeld. Dezen morgen, omtrent 11 ure, is er in de school van misse Burscong brand uitgebarsten en negen kinderen zijn omgekomen. »

« Op dit oogenblik bevonden er zich meer dan 100 kinderen in de school. Het gerucht was verspreid, dat er 11 slachtoffers waren, doch volgens de laatste inlichtingen zijn er 9 van 4 tot 6 jaren oud. Men is verwonderd dat al de kinderen, welke zich op het oogenblik van den brand, in de school bevonden, niet in de vlammen omgekomen zijn. »

Een amerikaansch gedacht.

Een echt Yankee's gedacht, is het denkbeeld van de commissie in Massachusetts, voor de parijische tontoonstelling. Die commissie heeft in allen ernst voorgesteld, om een geheel schoolgebouw, met onderwijzers, kinderen, lessenaars, banken, enz., uit Boston naar Parijs te zenden, ten einde een model van het amerikaansche stelsel van onderwijs aanschouwelijk voor te stellen. De gouverneur van Massachusetts hield echter het gedacht voor onpraktisch en heeft het weten te keeren.

Men schrijft uit Brussel, 5 maart:

De graaf van Vlaanderen is naar Tervuren vertrokken.

L'Illustration, van Parijs, bevat de portretten van den graaf van Vlaanderen en van zijne aanstaande echtgenote prinses Marie van Hohenzollern. Uit den daarbijgevoegden tekst nemen wij het volgende over:

« De jonge prinses is geboren den 17 november 1845. Men heeft hare schoonheid geroemd; de wezenlijkheid gaat alles te boven wat men

gezegd heeft. Prinses Marie is van eene gemiddelde lengte; zij is blond. 't Is eene volmaakte type van duitische bevalligheid. Bij de schitterendste lichaamsbevalligheden, voegt zij die van het hart en van den geest. Zij hezit in hooge mate het gevoel der kunst in 't algemeen, en bekleedt eene voorname plaats onder de toonkunstenaars. »

Keizerin Charlotte heeft aan den graaf van Vlaanderen eenen brief geschreven, om hem over zijn huwelijk geluk te wenschen. Aan de koningin heeft zij eenen brief van rouwbeklag geschreven, over den dood van haren broeder den aartsbisschop Siepphanus. Zoo als men ziet, heeft de keizerin van Mexico hare briefwisseling hervat; hare brieven duiden eene groote helderheid van geest aan.

Het gemeente bestuur der hoofdstad is zeer ongerust wegens de weder-verschijning der cholera te Parijs, wel is waar tot nu toe slechts sporadisch, en zonder verontrustende epidemische teekenen. Naar men verzekert, zal gedurende de tontoonstelling het kamp van Châlons naar Nogent sur Marne (nabij Parijs) worden verlegd. Eene verdere zoogroote ophooping van menschen in de onmiddellijke nabijheid der hoofdstad, zou een nadeelijken invloed op den gezondheids-toestand der bevolking kunnen uitoefenen.

Op dit oogenblik komen er van den vreemde, eene zekere hoeveelheid valsche goudstukken van 5 franken. Deze stukken dragen de beeldnis van Napoleon III, het jaartal 1859 met de muntheft A, onder den knoop der kroon, op de keerzijde van het stuk. Het verschil van gewicht is bijna onbeduidend, maar de klank is niet zuiver; wat meer is, de palmen der keerzijde zijn nader bijeen dan op de goede stukken. De naam van den graveerder Barbe is zeer duister, bovenal de laatste letter. Eindelijk kan men ze aan het woord *francs* kennen dat danst zooals men bij de boekdrukkers zegt, 't is te zeggen niet geheel recht staat. De bron dezer valsche stukken schijnt Geneve te zijn.

Het schijnt dat er talrijke en onvermijdelijke dwalingen zijn begaan in de officiele lijst der Belgen van het Mexikaansch legerioen, die op het slagveld zijn gestorven. Daaruit volgt dat men vrijwilligers voor dood heeft doen doorgaan, die zich tegenwoordig zeer wel bevinden en voor wier zielen de bloedverwanten, reeds missen hebben doen celebreren. Het is aldus dat onder gezegde vrijwilligers er twee van Brussel zijn, na als overleden te zijn aangegeekend, aan hunne ouders uit Brest hebben laten weten dat zij in die haven ontscheept zijn en weldra te Brussel zullen terugkeeren. Men kan denken hoe de verwondering en de vreugde, de treurige herinnering hebben vervangen.

Frankryk.

Parijs, 5 maart.

Men leest in 't dagblad *la France*: « Wij zijn in staat het gerucht te bevestigen, volgens hetwelk het gouvernement zou voornemens zijn door de Kamers eene nationale belooning aan M. de Lamartine te doen stemmen. Wij vernemen dat dit wets-ontwerp door den minister van staal, aan den staatsraad is gezonden en dat er, volgens de bewoordingen van dit ontwerp eene som van 400,000 fr., ten titel van nationale belooning aan M. de Lamartine verleend wordt. »

Rossini is voornemens om bij gelegenheid van de tontoonstelling hier ter stede eene nieuwe kompositie ten gehore te doen brengen, waartoe een koor van niet minder dan 3500 zangers en zangeressen zal medewerken.

Mexiko.

De laatste telegrams uit Nieuw York hebben een hoogst belangrijk nieuws aangebracht.

Officiele tijdingen uit Vera-Cruz, gedagteekend den 23 februarij, melden dat de Juaristen de gemeenschappen met de hoofdstad Mexico hebben afgesneden, en meester zijn van al de groote wegen, welke derwaarts geleiden.

De Juaristen moeten zich derhalve achter de fransche troepen geplaatst hebben, welke afzaken naar Vera-Cruz, om er zich in te schepen. Keizer Maximiliaan, een oogenblik zonder onrust in zijne hoofdstad, door de overwinning van zijnen generaal Miramon, zou nu ten Zuiden door nieuwe vijanden bedreigd worden, zooals hij het onlangs ten Noorden was door de troepen van Escobedo.

Men mag zich, overigens, nu verwachten aan elkander opvolgende tijdingen van gevechten en bedroevende voorvallen in Mexico, als rampzalige gevolgen van den burgeroorlog.

De depechen, voortkomende in de thans ontvanege amerikaansche bladen, en de telegrammen der londensche bladen, werpen eenig licht over de tijdingen uit Mexico.

Eene depeche uit New-York, medegeleed door de engelsche bladen, schoon zeer bevestigend over de ineeneming van Zacatecas door Miramon, verklaart dat zekere rapporten gedeeltelijk de aanbidding van Juarez bevestigen.

Als men de militaire werking der keizerlijken op de kaart nagaat dan begrijpt men dat de gewezen president zich niet verwachtte aan de stoutmoedige beweging van Miramon.

Inderdaad, de imperialisten, die te Queretaro geschaard waren, moesten eerst langs San Luis de Potosi gaan en deze stad nemen, alvorens zich naar Zacatecas te begeven, waar Juarez, die den 14 jan. uit Durango was vertrokken, den 19 of 20 moet aankomen. De ex-president moest zich dus te Zacatecas in veiligheid waken, denkende dat de keizerlijken, alvorens door te geraken, zich zouden willen meester maken van San Luis de Potosi.

Het schijnt zeker te zijn, dat degenen anders te werk zijn gegaan.

Vertrokken uit Queretaro zou Miramon Juarez hebben willen verrassen, door een stoutmoedigen marsch. In plaats van stil te blijven om San Luis de Potosi te belegeren, heeft hij deze stad ter zijde gelaten en is recht op Zacatecas getrokken.

Het is zeker, volgens de depechen, dat deze onderneming gelukt en dat Zacatecas in handen van Miramon is gevallen. Heeft Juarez den tijd gehad om te ontsnappen? Een telegram zegt neen en voegt er bij dat hij gevangen is genomen. De telegrammen der engelsche bladen zeggen dat deze tijding maar half waar is, terwijl eene andere depeche meldt, dat hij zou ontsnapt zijn.

Ziehier echter depechen, die de bovenstaande tijdingen volledigen:

« Galveston, 11 februarij.

« Men heeft depechen van Rio-Grande, 7 jan. » Terwijl men te Zacatecas openbare feesten gaf, ter viering der aankomst van Juarez, verscheen Miramon onverwachts voor de stad met 2000 man. Juarez verliet terstond Zacatecas; dadelijk is Miramon er binnengerukt en achtervolgde den voormaligen president.

« Er schijnt groote aarzeling te bestaan bij de republiekeinsche oversten. De keizerlijken maken zich weer aanvullens gereed en het is zeker dat San Luis de Potosi in hunne handen zal vallen. »

« Eenige rapporten zeggen zelfs dat zij Juarez hebben gevangen genomen, met eene conducta van 250,000 dollars in geld. »

Polen.

De poolsche bevolking van Warschau heeft heimelijk een manifest aan de volkeren en regeeringen van Europa gericht, ten einde op nieuw haren vreeselijken toestand te doen kennen; zij schildert daarin den staat van russisch Polen op de volgende wijze: « Waarheen wij ook onze oogen wenden, worden wij niets anders gewaar dan weduwen en weezen, tranen en bouwvallen, een wezenlijk groot kerkhof, een land van verwoesting en rouw. De dappersten onzes lands zijn gevallen gedeeltelijk op het slagveld, gedeeltelijk op het schavot; onze beste medeburgers smachten in den kerker of in de ijsvelden der verbanning. Onze geheele jeugd wordt, zoodra zij 17 jaren bereikt heeft, ingelijfd, om de russische bataillons op de aziatische grenzen aan te vullen; onze taal is verboden, onze wetten worden opgeheven, onze kerken gesloten. Iederen dag moeten lange rijen van staatkundig veroordeelden den weg van verbanning inslaan, zonder verhoor, zonder vonnis en blootelijk om de verdenking waaronder zij liggen, dat zij hun vaderland beminnen. Zij zien den geboortegrond nooit weder; noch geslacht noch ouderdom vinden genade. Wij hebben beleefd dat kinderen van 9 jaren door Murawief naar den Amur werden verbannen. Men heeft geheele steden en dorpen ontvolkt, om de bewoners naar de koude streken te slepen, die zij vruchtbaar zullen moeten maken. Duizende vrouwen en kinderen sterven onderweg van koude, van honger, van allerlei ontberingen. »

Het manifest bevat voorts nog eene opgave van officiele cijfers van de stede 1863 reeds gevallen slachtoffers. Hun getal belooft 141,862 personen, waaronder de ingelijfde individuen niet zijn begrepen. Hoewel het hoogst moeijlijk was onderteekeningen voor het manifest bijeen te zamelen, draagt het nogtans de namen van 129,213 inwoners van Polen.